

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 205. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569563552/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Jødegaden

Den rædsomme Indgang til dette *Frankfurtske Gosen*, som jeg ikke kan ligne ved noget bedre end ved Sværnehullet i en Bie-kube – man betragte et saadant ret nøie, og forestille sig de ud- og indmylrende Bier forstørrede til Husar-Staturer*! – fristede mig til med Sparzet at vove et Tøg derigennem.

Jeg begriber endnu i dette Øieblik ikke, hvorledes det gik til, at vi med Liv og alle Sandser slap ud af den anden Ende. Jonas kan ikke have studset meere, ved at finde sig heel og holden opkastet paa det Tørrer, efterat have passeret igiennem den af utallige Sild opfyldte Hvalfiskebug.

Man forestille sig en Samling af nogle tusinde pialtede Mænd, nogle tusinde halvnøgne Qvinder, og nogle tusinde aldeles nøgne Børn sammenknuede og opstablede i eet eeneste Stræde, omtrent som vor Kiøbenhavnske *Peer Madsens Gang!* Hvilken gyse- lig Dyng af Elendighed! Hvilken Vrimmel af Usle! hvilken lum- mervarm Pestdamp af levende, livløs og død Uhumskhed! Af Frygt for at Stanken maatte udbrede sig paa mine Blade, af Frygt for, at alle mine nervefine og sandsekjælnæ Læsere maatte falde i Besvimelse, vover jeg ikke at udmale een eneste af de mang- foldige Grupper af mavre og feede, hentærte og halvforraadnede Israelsbørn, som vaagende og sovende stode, sadde, og krøbe paa Trapperne i Dørrerne og paa Gaden, eller rettere hvoraf he- le Gaden, en fuldmiddret Ost, syntes at krybe.

Ved hvert Skridt omstimledes vi af anskrigende, alting falby- dende, alting paanødende Skakrere; deres Antal voxte uophør- ligen; de anfaldt os tilsidst, som en Sværm af hungrige Ravne. Ti vilde paatvinge os Uhrkieder, ti andre Skoespænder, ti andre galloneerte Veste, og ti andre gamle Buxer – alle vilde de sny- de os, og med en Snartalenhed uden Mage overbevise os om, hvorvel vi gjorde i at lade os snyde af dem. Vi saae os ofte tvung- ne til at besvare disse Handelstilbud med vore Stokke, og støde een og anden af disse Ulyksalige overende. Sandelig! havde vi

* Jøderne, i Følge deres usle Levemaade, tidlige Anstrængelse, o. d. l., have i Almindelighed kun Husar-Maal.